

Budapestre vonatkozó újságcikk

Osztalvozás

708

Szerző:

Cím:

A kiállítások városa

Hely

Idő

"1913"

Forrás:

Világ

Személy

Bp.
(Hely)1913/5
(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

A kiállítások városa

Budapest, április 4.

Ez a cím kétségtelenül Budapestet illeti meg legtöbb joggal. Sehol a világon aránylag nincs annyi kiállítás, mint nálunk. Városokban, melyeknek kultur-tradíciójuk, kétszer-háromszorannyi lakosuk, hasonlíthatatlanul jobb gazdasági struktúrájuk van, nem rendeznek annyi kiállítást, mint a gyökértelen kulturájú, va banque élő Budapesten. El lehet mondani, hogy nálunk minden héten megnyitnak legalább egy vernissaget. Az most mellékes és nem idevágó szempont, hogy Páris, London, Berlin esetleg nivóban jobbat produkál. Itt csak egy kis statisztikát akarunk összeállítani annak számára, aki majd valamikor kíváncsi lesz rá, hogy ezekben a szomorú időkben hány vernissaget nyitottak meg a könnyelmű és vidám szegényemberek városában. Felkerestük az egyes művészeti egyesületek igazgatóit, hogy azt is megtudjuk, mi sorsa slágereket tartogatnak még az idei szezonra az eddigi bőséges termelés után.

Legagilisabb mind között a progresszívek hájléka, a Művészház, mely még három kiállítást fog rendezni a szünetidőig. Még pedig, úgy látszik, igen értékes kiállításokat. Az első lesz a magyar tájképfestészet történetét bemutató tárlat, mely reprezentálni fogja az összes tájképfestő piktorainkat e művészet kezdeteitől fogva. Utána jön a postimpressionisták nemzetközi kiállítása, bemutatva a nem is footballistából vagy táncosnőből, hanem Cézanne után kialakult piktúra mai állását és végül a rendes évzáró zsűrimentes kiállítás.

A Műcsarnok az Erzsébet királyné szobor-pályázatára beérkezett műveket fogja kiállítani.

A Nemzeti Szalon szokásos tavaszi tárlatára

készül, mely után a magyar képzőművészeknek adja át helyiségeit.

Ernst-ék a magyar biedermeiert fogják bemutatni.

A Könyves Kálmán Oppenheimer rézkarcait, a München melletti dachau művészcsoporthoz és néhány magyar festő kollektív kiállítását vette tervbe.

Vagyis most, amikor már itt a tavasz és kezdünk kimenni a szezonból, a mi művészeti egyesületeink olyan programot adnak a még hátralévő másfél hónapra, mintha a tél közepén volnánk. Ha most ehhez az eljövendő tíz kiállításához hozzáadjuk a már megrendezetteket, akkor kitűnik, hogy ebben az időnyben Budapesten pontosan negyvenkét kiállítást nyitott meg a kultuszminisztérium. (Nem szólva tehát arról, hogy a pesti aszfalt műkereskedései naponta rendeznek formális kiállításokat, melyeknek épp úgy megvan a maguk közönsége — vásárló és bámuló — mint a hivatalos tárlatoknak.) Ez a cirka félszáz kiállítás pedig nem kevesebbet jelent, mint hogy Budapesten évenként, egy-egy tárlatra mérsékelt átlagban 250 műtárgyat számítva, (a Műcsarnokban állandóan 800 körül szokott lenni), körülbelül 12.000 képet és szobrot állítanak ki. Csak hivatalosan.

És még merje valaki azt mondani, hogy Budapest félt a háborútól. Hogy a tőzsdén pánik volt, hogy a vállalatok sorra zárták be az ajtóit, hogy a kereskedők főbelőttek magukat, mikor még csak a nem is footballistából vagy táncosnőből, hanem képekből és szobrokból kellett 12.000 darab...

A teljes világosság kedvéért még a következő kérdésekkel fordultunk a művészeti egyesületekhez:

1. Melyik kiállítást látogatták legtöbben?

2. Körülbelül hány ember fordult meg 1912-ben

a kiállítás termeiben.

3. Csökkentette-e a látogatottságot a kritikus anyagi és politikai helyzet?

4. A látogatók hány százaléka vesz katalógust?

A beérkezett válaszok így hangzanak:

A Műcsarnok leglátogatottabb kiállítása ebben a szezonban a téli tárlat volt, amikor 57.000 ember fordult meg a kiállításon ami nem is olyan nagy szám, ha tekintetbe vesszük, hogy az 1910-es tavaszi tárlat jubileumi Benczur-kepe előtt 150.000 ember defilírozott el, beleszámítva a közép- és felsőiskolák hallgatóit, kik nem fizettek belépési díjat. Az évi látogatottság átlaga több mint 100.000 ember, ami az idén se csökkent. Katalógust átlag a közönség 12%-a vesz.

A Nemzeti Szalonba legtöbb embert vonzott a futurista-kiállítás, 27.000-en nézték meg és 9000 katalógus fogyott el. A rossz konjunkturák legfőkébb a vásárlási kedvet csökkentették, de a közönség számát nem.

A Művészház palotaavató kiállítását 7000 látogató tekintette meg és a kétkoronás diszkatalógusból 1000 darab kelt el. A közönség évi átlaga, mely a múlt években talán alacsonyabb volt, 35.000.

Az Ernst-Muzeum Zuloaga-kiállítását megnevelte 5000 ember. katalógust vett a látogatók 15%-a.

A Könyves Kálmán legnagyobb érdeklődést keltő kiállítása volt a Lilliené, amikor 4000-et tett ki az érdeklődők száma. Az évi átlag — 15.000 — szintén nem változott.

A Szépművészeti Múzeumnál is érdeklődtünk a Pálffy-kiállítás iránt. Itt egy-egy alkalommal 350—400 ember fordul meg és a közönségnek 8—10 százaléka vesz katalógust. Érdekes, hogy ezeknek is körülbelül a negyedrésze külföldi vendég. Különben internacionális közönsége csak a Szépművészeti Múzeumnak van. Tulnyomó részt persze németek.

Voilà: Budapest a kiállítások városa...